

Areal paa Falsters Størrelse. Nu vil jeg bede ærede Landmænd tænke sig, at man af et Areal paa Falsters Størrelse kun fik et Nettoudbytte paa 1,3 Mill. Kr. Nukan naturligvis Ferskvand ikke give nær saa stort et Nettoudbytte som et tilsvarende Areal af brugbar Jord. Men det Udbytte, der kommer deraf, er dog forsvindende mod, hvad der kunde vindes af vore ferske Vande. Derfor vil jeg spørge den højtærede Minister, som jeg i tidligere Aar har spurgt, om den højtærede Minister ikke er villig til at søge at faa de nødvendige Midler til Nedsættelse af en ganske lille, men sagkyndig Kommission, som skal tage almenlydigt under Overvejelse, paa hvilken Maade det danske Samfunds ferske Vande kan udnyttes. Det er nemlig for mig Hovedsagen, at det bliver en Bestræbelse hos alle i den høje Rigsdag, uanset politiske Synspunkter, at udnytte alle Danmarks naturlige Muligheder indtil det yderste, og jeg vil nok se den Politiker, der tør tage Afstand fra denne Bestræbelse. Men hvis det er Maalet, er en fornuftig Udnyttelse af de ferske Vande en af de Opgaver, der naturligst ligger for i Øjeblikket.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende vort Lands Skovdrift. Ærede Medlemmer erindrer maaske, at jeg de to foregaaende Aar ved Finanslovbehandlingen har gjort nogle Bemærkninger om vort Lands Skovdrift. Det første Aar knyttede jeg mine Bemærkninger ganske særlig til Driften af Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage. Naar jeg nu tager dette Spørgsmaal op igen, vil jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg med mine Udtalelser aldeles ikke har til Hensigt at kritisere Skovrideren ude i de Distrikter. Det, jeg ønsker, er at rehabilitere dels Rigsdagen som kritisk Myndighed overfor Embedsmændene og dels i ganske særlig Grad den Kritik, jeg den Gang fremsatte. Siden 1915 har vi nemlig været Vidne til, at der er kommet en krigsmæssig Skovning her i Landet baade i Statsskovene og i de private Skove. Og naar man nu tager ud i Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage og ser de Distrikter, der har været underkastede denne krigsmæssige Skovning, kommer man til det Resultat, at nu har Statsskovvæsenets Ledelse netop foretaget det, som jeg udtalte Ønsket om i 1915, men som man fra sagkyndig Side kritiserede saa voldsomt og fra en enkelt sagkyndig Side ogsaa som i formel Henseende angribeligt. Jeg sigter med denne sidste Bemærkning til den Kritik, der

fremkom i Tidsskrift for Skovvæsen og Træhandel, og hvis Forfatter er Kontorchef i Landbrugsministeriet F. Brammer. Denne Embedsmand skrev et Par Bemærkninger, som den højtærede Formand maaske vil tillade mig at oplæse. Han skriver om den Tale, jeg holdt den 15. September, at den var „et Angreb, der i lige Grad præges af Mangel paa Sagskundskab og Forstaaelse som af Mangel paa Nøjagtighed i Gengivelsen af de virkelige Forhold“. Han føjer naadigt til, „at det er ingenlunde Meningen her at ville frakende en Rigsdagsmand Retten til i Tinget at kritisere en Statsvirksomhed som Statsskovbruget, det er jo sket saa ofte ved tidligere Lejligheder og (ofte saa urimelig misforstaaet)“. Rigsdagen maa altsaa nok kritisere. Men om den Kritik, jeg kom frem med, siger han, at „hans“ — altsaa min — „Kritik er ikke saglig underbygget“, og det maa forlanges, „at selve de Forhold, han kritiserer, er rigtigt opfattede og gengivne. Ingen af Delene“ — altsaa at fremskaffe en saglig underbygget Kritik og gengive Forholdene rigtigt — „har Hr. Rasmussen brudt sig om“. Denne Embedsmand sigter altsaa uden videre en Rigsdagsmand for ikke at bryde sig om at fremstille Forholdene sagligt og ikke at gengive dem rigtigt. Og for at vise, hvor forfærdeligt det er, føjer han et Sted senere til: „Han“ — det er altsaa mig — „siger: Overalt staar Træerne ganske tæt, høje Træer staar klistrede op af hverandre, saa der mange Steder er 3—4 Tommers Afstand mellem høje Stammer. . . . En mærkelig Bevoksning, som Hr. Rasmussen ganske vist maa have haft ondt ved at klemme sig igennem“. „Og paa Grundlag af disse og lignende løse Paastande tager Folketingsmanden, som han selv udtrykker det, „ikke i Betænkning at sige“, at Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage ikke bliver „forsvarligt behandlet“ og er i „en skandaløs Forfatning . . . Man vader i Kvas paa en Alens Tykkelse“ — skandaløst“.

Hvorledes er nu Tilstanden, efter at vi har faaet den krigsmæssige Skovning i Tisvilde Hegn og Adserbo Plantage? Tilstanden er saadan, at man netop i de Afdelinger af Skoven, i hvilke jeg havde foretaget mine Maalinger, og til hvilke jeg sigtede i min Kritik, har foretaget en grundig Gennemhugning, saaledes at disse Afdelinger nu ser saaledes ud, som en Skovafdeling af den Alder skal se ud. Nu spørger jeg: Hvorledes vilde det være gaaet, hvis jeg havde søgt sagkyndig Bi-